

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

อย่าประมาทศาคงค์เอก

เวลานี้กำลังเร่งทองจะให้เข้าสู่จุดที่หมาย มอบทองคราวนี้ได้กำหนดประกาศทั่วประเทศไทยแล้วว่า การมอบทองครั้งนี้ต้องให้ได้ ๑,๐๓๐ กิโล เพราะคราวที่แล้วเป็นธรรมดาก็ได้มอบถึง ๑,๐๒๕ กิโล ดอลลาร์ ๔๓๒,๐๐๐ เพื่อจะให้ครบ ๘ ล้านดอลลาร์ ส่วนทองคำไม่มีกำหนด พอได้จิ้งหะก็เลยมอบเสีย คราวที่แล้วนี้ ๑,๐๒๕ กิโล ที่นี้คราวนี้เป็นกฐินของชาติทั้งชาติเลย ธิบรวมอยู่ที่วัดป่าบ้านตาด กฐินวัดป่าบ้านตาดเพื่อชาติของเราทั้งชาติ เวลานี้กำลังธิบรวม เฉพาะอย่างยิ่งคือทองคำจะมารวมกันวันสุดท้าย คือวันที่ ๓๐ ที่หน้าศาลา บรรดาพระกรรมฐานท่านก็จะมารวมที่นั่น ใครได้ทองมากก็น้อยก็รวมที่นั่น

พอหลังจากนั้นแล้ววันที่ ๖ นะ (ครับ) วันที่ ๖ เราก็ลงกรุงเทพฯ ที่ ๖ ธันวาคม กรุงเทพฯ แล้วก็ไปเร่งทางกรุงเทพฯ รวบรวมทางกรุงเทพฯ อีก ให้ได้พอตามกำหนด ๑,๐๓๐ กิโล แล้วก็มอบตอนปลายเดือนธันวานั้นแหละ พอมอบแล้วก็กลับ จากนั้นเราก็เป็นอันว่าหยุดการเที่ยวเทศน์ว่าการตามโครงการนั้นหยุดเลย เพราะสุขภาพไปไม่ไหวแล้ว ส่วนบัญชีทองคำ ดอลลาร์ เงินสด นี่ยังเปิดไว้ตามเดิม ผู้จะบริจาคจะโอนมา จะมาถวายด้วยตัวเองได้ โอนมาก็มีธนาคารประจำอยู่แล้ว เช่น กรุงเทพฯ ไทยพาณิชย์ กสิกรไทย มันก็มีทุกจังหวัด โอนเข้าไหนก็เข้ามาถึงนี้เลย

อันนี้เราไม่ปิด เปิดไว้ตามเดิมจนกว่าทองคำจะครบกำหนด ๑๐ ตัน เริ่มละที่นี้เรื่องปิดบัญชี เพราะอยากปิดอยู่แล้ว แต่มันยังไม่ถึงจุดหมาย ถ้าไม่ถึงจุดหมายนั้นจะเสียมากทีเดียวเราได้พิจารณาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้ประกาศก้องให้พี่น้องชาวไทยทราบ มาเป็นประจำว่าให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์ ๑๐ ล้าน นี่จะเป็นความสง่างามของชาติไทยเราจากการช่วยชาติคราวนี้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ให้ต่ำกว่านั้น อันนี้เป็นศักดิ์ศรีตั้งมาแก่ชาติไทยของเรา เมืองนอกเมืองนา เมืองไหนเขามีหุมิตาเขาจะต้องเข้ามา เมืองไทยได้ช่วยชาติมาอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยผลได้อย่างไรบ้าง

นี่ละผลได้ของเราก็ประกาศข้างขึ้นมา ทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้าน ส่วนเงินบาทเราก็ประกาศทั่วประเทศไทยอยู่แล้ว จากสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย ไม่ว่าภาคไหน ๆ ช่วยหมดเลย เรียกว่าที่เราได้เข้าซื้อทองคำเงินสดนี้เพียง ๒,๐๐๐

ล้านกว่าบาทเท่านั้นเอง เงิน ๒,๐๐๐ ล้านกว่าบาทเข้าซื้อทองคำ นอกนั้นก็กระจายไปทั่วประเทศไทย โดยสงเคราะห์สงหาช่วยเหลือผู้ยากจนเฉยใจ เจ็บไข้ได้ป่วยไปเรื่อย ๆ ยากจนเฉยใจ ความจำเป็นมีที่ควรจะช่วยเหลือ เราก็ช่วยเหลือตลอดมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดป่าบ้านตาด นี้ช่วยมาตลอด

แล้วพวกที่เจ็บไข้ได้ป่วยไม่มีเงินรักษาตัวมาขอความช่วยเหลือ เรารับ ๆ รับเป็นคนไข้ของเราตลอดไป ไม่ว่าโรงพยาบาลไหนใกล้ไกลขอมาเราตอบรับทันที ๆ เลย ตอบรับก็เสี่ยงกับหมอเรียบริ้อยเลย ทั้งหมด ทั้งพยาบาล ทั้งยา บอกให้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ เราบอก การรักษาให้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ตลอดผู้บริการต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องคนไข้ที่เรามอบให้ นี้ อย่างนี้ที่หนักเหมือนกันเราไม่เคยปิดเลย แม้รายเดียวไม่เคยมี ไม่ว่าใกล้ว่าไกลขอมาทางไหนให้ทั้งนั้น ๆ นี่ก็จากเงินของพี่น้องทั้งหลายตลอดมา เริ่มแรกมันก็มีอยู่แล้ว ตั้งแต่เราสร้างวัด ที่ช่วยอย่างนี้ ที่นี้เวลามันเปิดเผยขึ้นมาก็เกี่ยวกับการช่วยชาติบ้านเมือง บรรดาพี่น้องทั้งหลายก็ทราบ ผู้ที่ยากจนเฉยใจหวังพึ่งก็ขอมา ๆ เราก็เปิดทางให้ตลอด อย่างนี้แหละ นี่หมายถึงเงินสด

ช่วงนี้ได้มากก็ออกอย่างนี้แหละ จากนั้นก็โรงเรียนไม่ทราบว่ามีสิบหลัง โห มันจะเข้าใกล้ร้อยหลังแล้วนะ ทั่วประเทศไม่ใช่ธรรมดาณะ ทุกภาคด้วยโรงเรียนนี้ จากนั้นก็โรงพยาบาล โรงพยาบาลนี้เท่าที่เราได้เกี่ยวข้อง ได้ช่วยเหลือมา ๒๐๐ กว่าโรง โรงพยาบาลนี้หนักมากกว่าเพื่อน นานมากกับการช่วยเหลือมาก จากนั้นก็ทางวงการ ยกตัวอย่าง เช่น เรือนจำลาดยาวนี่ก็ในวงราชการ เรือนจำลาดยาวนี่กำลังสร้างตึกอยู่สองหลัง หลังละ ๓ ชั้น กะประมาณไว้ว่า ๓๐ กว่าล้าน แต่คอยดูเวลาเข้าไปเกี่ยวข้องกันจริง ๆ แล้ว นั่นละพวกนี้เขาก็หวังพึ่ง

เวลาได้อันนี้แล้วเขาอาจจะขอ เราไม่ยากพูดว่าอาจ เขาจะต้องขอว่าเงินเหมาะ ขอ นั้นขอนี้ในเวลาเช่นนั้น เพราะเราเคยให้ เวลาเราไปสร้างส่วนใหญ่เขาขอปลีกย่อยให้ ๆ อันนี้ลาดยาวก็ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เราจะได้ช่วยเหลือเขาที่ขอปลีกย่อยไปอีก จากตึก ๒ หลังนี้ละ ส่วนเงินเราได้อันนี้เป็นมูลนิธิ ๑ ล้านบาทมาได้หลายปีแล้วแหละ อันนี้ก็ใช้กันมา นี้เวลาตกลงกันได้เรียบริ้อยแล้วมูลนิธินี้อาจจะได้เพิ่มให้อีกก็ได้ ถ้ามีส่วนเหลืออะไร ๆ ที่เราจ่ายช่วยเหลือส่วนรวมไปยังพออุปถุภโถได้ เราก็คิดไว้แล้วว่า เราจะเพิ่มมูลนิธิให้ที่เรือนจำลาดยาว

ในเรื่องจำเป็นอะไร คนเหมือนกัน นี่ละคน การเสวยกรรมมีต่าง ๆ กัน จึงไม่ให้ประมาทกันนะคนเรา ผิดพลาดด้วยเจตนาลามกก็มี ผิดพลาดด้วยไม่มีเจตนา ก็มี ไม่มี

ความผิดแต่จับยัดเข้าใส่คุก เพราะเหตุผลโลกของเขาที่มัดตัวนั้นมีน้ำหนักมากกว่าเราที่บริสุทธิ์ จำยอมรับไปติดคุกติดตะราง อย่างเรือนจำไหนก็เหมือนกัน อย่าเข้าใจว่าเขาไปเป็นนักโทษแล้วจะเป็นความเศร้าหมอง หรือเป็นโทษ เป็นกรรมด้วยกันทุกราย ผู้บริสุทธิ์ก็มี แต่จำเป็นเรื่องยอม หรือจะเรียกว่าแพะรับบาปอย่างนั้นก็ได้อะ เราจะไปว่าที่เดียวได้เมื่อไร มันมีอยู่อย่างงั้น

อันนี้เราก็เข้าไปเห็นแล้วเหตุที่จะช่วยเหลือ นอนเกลื่อน คือมันไม่มีที่นอน ขอคราวก่อนก็ให้หลังหนึ่งแล้ว ที่นี้หลังนั้นดูว่าพื้นไม่ค่อยดี ทีแรกมันก็ไม่รอบคอบเท่าไรนักที่สร้าง ให้อะเราก็ไม่เข้มงวดกวดขันนัก สร้างตึกหลังหนึ่ง ๖ ล้าน ได้สัก ๖ ปีละมั้ง แล้วก็พอดิมนต์แล้ว พื้นไม่ดี อธิบดีกรมราชทัณฑ์มาหาเราเลย นั่น มาเองเลยเชียวะ เราก็รับปากว่าจะไปดู เราก็ไปดูจริง ๆ เวลาไปดูแล้วสมเหตุสมผลทุกอย่าง ก็บอกให้หรือหมดเลย ที่เขาขอเราก็บอกเราให้ ความจำเป็นจะมีก็หลังในบริเวณนักโทษหญิง พุดง่าย ๆ เราช่วยนักโทษหญิง เขาก็ขอสองหลังเราก็ให้เลย สามชั้น นี่ละที่เข้าไปคราวนี้ช่วยอย่างนี้ หากมีความจำเป็นอะไรก็จะช่วยอีก

ไอ้ส่วนที่เรือถอนอะไรทั้งหมด สิ่งที่ชำรุดทรุดโทรมมันใช้ไม่ได้แล้ว ทางรัฐบาลก็ไม่ได้ปฏิเสธ ของงบประมาณก็ได้แต่มันซ้ำกว่าของงบประมาณมานี้ โอ๊ย ป่านนี้ตึกมาหรือยังก็ไม้อู้ แต่ตึกของเราหลังหนึ่งถึงสามชั้นแล้ว หลังหนึ่งกำลังก้าวขึ้นไป นี่เห็นไหมละ นี่คำเรือถอนทั้งหมดบริเวณนั้นเราให้เรือถอนหมด เราจ่ายเงินเอง โอ๊ย รวมล้านอยู่นะ ของง่ายเมื่อไรจ่ายบริเวณนั้น ตึกอะไรที่ชำรุดทรุดโทรมให้ขนออกให้หมดเรียบบร้อย ตั้งเท่าไร แปดเก้าแสนอยู่นะ คำเรือถอนทั้งนั้นละ เราก็ขึ้นของเราเลย เวลานี้กำลังอันหนึ่งถึงชั้นสามแล้ว อันหนึ่งกำลังขึ้นชั้นหนึ่งชั้นอะไร นี่ช่วยเรื่องทางบ้านเมือง

ที่เรือนจำอุดรนี่ก็น้อยเมื่อไร แล้วทางสว่างก็มี หนองบัวลำภูก็มี นี่หมายถึงเรือนจำเราไปช่วยแล้วทั้งนั้น แต่อุดรนี่รู้สึกจะหนักกว่าเพื่อน มากกว่าเพื่อน สร้างตึกให้สำหรับเป็นตึกอนามัย อาทิตย์หนึ่งหมอมาที่หนึ่ง ตึกนี้สำหรับอนามัยหมด ตึกนี้ ๒ ล้าน จากนั้นก็สร้างห้องน้ำห้องส้วมให้จนพอ ห้องน้ำก็ตั้ง ๕๐ กว่าห้อง จำไม่ได้เรา เพราะให้อะไร ๆ แล้วไม่จำ ให้ด้วยความเป็นธรรม จำไม่จำก็เป็นธรรม เป็นบุญถ้าว่าบุญ เป็นบุญเป็นกุศล ความชั่วก็ไม่ต้องจำก็เป็นความชั่ว เราจึงไม่คำนวณ กำหนดกฎเกณฑ์ ถ้าอะไรพอจำได้บ้างก็พูดให้กันฟัง จำไม่ได้ก็ปล่อยไปเลย นี่ละที่ช่วย

นี่เราช่วยชาติคราวนี้ช่วยอย่างใหญ่หลวงนะ ชาติไทยของเราทั้งประเทศรู้สึกจะแย้มบานในที่ต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลจะแย้มบานมากกว่าเพื่อน นี่ยังมีเห็นไหมนี่

โกดังนี้สำหรับโรงพยาบาลทั้งนั้น ชื่อของมาเต็มเอี้ยด ๆ ไร่เลย ข้าวสาร น้ำมันพืช น้ำปลา ขนบึงเป็นปีบ ๆ แล้วก็น้ำตาลทราย ให้ได้เสมอกันหมด เราเป็นคนสั่ง ลงทะเบียนบัญชีไว้หมดให้เสมอกัน เว้นแต่มีอยู่สองสามจังหวัด โคราชหนึ่ง อุบลหนึ่ง อุดรติดัดหนึ่ง นี้เรียกว่าทั้งจังหวัดไม่ว่าโรงไหนมาเราให้เป็นพิเศษ ที่พิเศษนั้นคือเพิ่มอะไรบ้างเราสั่งไว้หมด เวลามาต้องปฏิบัติตามนั้น นี้ของเต็มโกดังตลอดมา

โรงพยาบาลมาแทบทุกวันไม่ค่อยขาด ส่วนมากก็วันละสามโรงสี่โรง สองโรง นี้เป็นพื้นฐาน วันละเจ็ดแปดโรงหรือเก้าโรงพยาบาลนี่มีน้อย ไม่ให้ขาดนะ ให้ได้สมบูรณ์แบบตลอด ๆ มาไม่ทราบก็ปีแล้ว นี่ก่อนช่วยชาติเสียด้วยนะ เราช่วยมาตั้งแต่ตั้งเดิมจนปานนี้ เราเห็นใจทางโรงพยาบาลคนไข้ คิดดูซิถึงขนาดติดหนี้ละ งานอย่างอื่น ๆ ที่ปลูกตึก ปลูกโรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาลที่เป็นตึกเป็นอะไรอย่างนี้เราไม่เคยติดหนี้ เพราะก่อนสร้างเราพิจารณาผลได้ผลเสียของเราเรียบร้อยแล้ว ตกลงแน่แล้วก็เอาสั่ง รับผิดชอบได้ เงินก็จ่ายตามนั้นก็ไม่ได้ผิดพลาด

แต่ที่มันติดหนี้เขา เช่นอย่างโรงพยาบาลนี้ เครื่องมือแพทย์ ที่สำคัญนะ เครื่องมือแพทย์ที่จำเป็น ๆ ก็มาเจอกันอย่างจิ้ง ๆ พอติดกับเราไม่มีเงินจะทำยังไง แล้วคนไข้มีน้ำหนักมากกว่าเงินของเรา เทียบเคียงกันแล้ว เอาติดก็ติด เอา สั่งมาเลย สั่งมาก็ติดติดเรื่อย อันนี้ติดเรื่อยนะ เครื่องมือแพทย์นี่ติดเรื่อย เพราะเป็นความจำเป็น เราคำนวณดูคนไข้กับเครื่องมือนี้มีน้ำหนักมากเท่าไร เงินของเราที่ติดหนี้พออุปพอไถได้ เอาอันนั้นก่อนนี่ละที่ว่าติดอยู่เรื่อย ใครจะว่าหลงตามึงมีก็ฟังเอาซิ บรรดาครูบาอาจารย์ที่มีคนเคารพนับถือมากจนที่สุดคือเรา เราไม่มีอะไรแต่ไหนแต่ไรมา เพราะเราไม่เคยบวชมาหาเงินหาทอง เราบวชมาหาอรรถาธรรมอย่างเดียวเท่านั้น

ตั้งแต่เรียนมาก็เรียนเพื่ออรรถเพื่อธรรม สอบได้แล้วออกผางเลยเขียว ขึ้นเวทีพีดกับกิเลสอยู่ในป่าในเขาตลอดมาเลย จนกระทั่งเรียกให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ลงจากเวทีนี้ก็สงเคราะห์โลกอยู่ลับ ๆ เงียบ ๆ มา ส่วนอันดับหนึ่งก็คือพระ ไปอยู่ในป่าในเขาลูกไหนโหย่ ดันดันเข้าไปหาจนได้ละพระนะ นิสัยเรานี้ว่าสนาอาภัพ อยู่เกลื่อน ๆ กล่น ๆ มันไม่สะดวกสบาย ไปหาหลบ ๆ ซ่อน ๆ อยู่คนเดียวในป่า ๆ อย่างนั้นมันสบายทั้งวันทั้งคืนพระเถรนั้นละไหลเข้าไป ส่วนมากพระเข้าติด สุดท้ายก็ดึงกันออกมา ดึงกันออกมาจนกระทั่งมาสร้างวัดป่าบ้านตาด นี้อย่างนี้

ทีนี้เป็นยังไง เวลานี้เป็นยังไง เลอะเทอะไปหมดวัดป่าบ้านตาด ดูเอาซิ เราเคยทำยังไงที่ไหนเมื่อไรทำอย่างนี้ แต่นี่มันก็เลอะเทอะเพราะคนจำนวนมาก งานมากเกี่ยวกับ

เรื่องการช่วยบ้านช่วยเมือง มันก็เลยเลอะเทอะไปหมด กันเอาไว้ตั้งแต่เนิ่นๆ ห้ามไม่ให้เข้า เต็ดขาดอันนี้ ใครเข้าไม่ได้เลย ให้เป็นสำหรับที่พระบำเพ็ญภาวนา ไม่ให้ลดหย่อนผ่อนผันเรื่องการภาวนาของพระ ไม่ให้ลดเลย เราสงวนพระมาก สงวนธรรมยิ่งกว่าสิ่งใดในโลกนี้ ธรรมนั้นแหละที่จะสงเคราะห์โลกให้มีความสงบร่มเย็น ถ้าไม่มีธรรมใครอย่าหวัง เรื่องความสุขความเจริญมากน้อยไม่มีหวัง

ถ้ามีธรรมแทรกเข้ามาเล็กน้อยสงบร่มเย็น ไม่ว่าจะคนมีคนจนจะมีพอซุกหัวนอนได้ นะ มีที่ร่มเย็นพอซุกหัวนอนได้ถ้ามีธรรม นั่นละธรรมจึงเป็นของเลิศเลอที่สุดแล้ว ในโลกอันนี้ไม่มีอะไรเหนือธรรม เราบวชมาแล้วออกปฏิบัติตามธรรม ไปเลยทีเดียว ไม่สนใจกับอะไร ไม่สนใจเรื่องเงินเรื่องทอง ไม่เคยยุ่งเลยจริง ๆ พอเข้าป่าแล้วปั๊บเลยเที่ยว เรียนหนังสืออยู่ก็มีเกี่ยวกับเรื่องหนังสือ หนังสือ รายจ่ายรายจ่ายมันก็มีเป็นธรรมดา ขอเงินแม่เราก็ไม่ลืมหิวไปซื้อหนังสืออะไรจำเป็น ๆ เกี่ยวกับการศึกษา พอหยุดนั่นแล้วปิดเลย เงินสตางค์หนึ่งไม่เคยขอแม่ละที่นี้ เข้าป่าเลย ทาธรรมละชิ

นั่นละพลาดเสียจนเต็มเหนี่ยว รอดเป็นรอดตายจึงออกมา พอลงเวทีก็เกี่ยวข้องกับหมู่กับเพื่อน หรือออกมาเงินทองข้าวของนี่ถึงมาเกี่ยวข้องกับอันนี้ก็ตามนะ เราไม่ยุ่งกับเงินนะ เดียวนี้ก็เป็นอย่างนั้น แต่เราเป็นเจ้าของบัญชีนะเวลานี้ เพื่อรักษาความรัวไหลแตกชิมในเงินเป็นจำนวนมาก ที่พี่น้องทั้งหลายส่งมาผ่านเราคนเดียวเป็นผู้รับผิดชอบในการเงิน แล้วจะทำยังไง นี่ซิเราไม่เคยเกี่ยวข้องกับเงิน เมื่อความจำเป็นเข้ามาอย่างนี้แล้วจะทำยังไง ถ้าให้คนอื่นคนใดฝากหรือรับผิดชอบนี้ไม่พันความรัวไหล แน่เราคิดเต็มเหนี่ยวสุดท้ายก็มีทางหลีกเลี่ยงออกอยู่ว่า เอ้าเรารับเป็นทะเบียนบัญชี เป็นสมบัติของเรา เราเป็นผู้ฝากเงินในนั้น เราเป็นเจ้าของบัญชี เราเขียนเช็คเขาก็ไปจ่าย เขาก็เป็นผู้ไปรับเงิน เราไม่ได้เกี่ยวเงิน อันนี้ไม่รัวไหลเราเป็นคนสั่งเก็บส่งจ่าย จึงมาเอาช่งนี้ละ

เพราะฉะนั้น บัญชีเงินของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคทองคำ ดอลลาร์ เงินสด จึงอยู่กับเราหมดเป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่าย นี่จึงเป็นที่แน่ใจตลอดมา เราไม่เคยแตะ เราชั่งนี้ได้เลยว่า แม้บาทหนึ่งเงินที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาทั้งประเทศไทยนี้ เราจะเอามาด้วยความไม่บริสุทธิ์ หรือเป็นเจตนาแปรตมอย่างนี้เราไม่มี จะจ่ายมากน้อยเราจ่ายด้วยความบริสุทธิ์ใจ ๆ ดังที่กล่าวมานี้ เป็นความบริสุทธิ์ใจที่เราให้ทางนั้น ๆ ทางนั้นขอมาก็ขอด้วยความหวังพึ่งพิงจริง ๆ ไม่ว่าจะคนทุกชั้นคนจนทุกประเภทที่เราช่วย เราช่วยได้อย่างนี้แหละ เปิดเผยอยู่อย่างนี้ เจตนาที่จะหวังเอาเงินเอาทองแม้บาทหนึ่งเราไม่เคยมี ทั้ง ๆ ที่เราเก็บเงิน รักษาเงินตลอดเวลา

ท่านทั้งหลายหาที่ไหน หากคนที่ช่วยรับสมบัติส่วนรวมมาแล้วไม่รู้ว่าไหลแตกซึม หาที่ไหนเราไม่คุดนะ เพราะหัวใจเรานั้นพอทุกอย่างแล้ว การปฏิบัติธรรมเห็นคุณค่าประจักษ์หัวใจ ความหิวความโหยเต็มหัวใจเพราะกิเลสเต็มหัวใจ หิวโหยทุกแบบทุกฉบับอยู่ในหัวใจหมด เพราะกิเลสอยู่ในหัวใจ พอธรรมเข้าเกิดอยู่ในหัวใจ มีอยู่ในหัวใจเช่นเดียวกัน นำธรรมมาชำระล้าง ๆ สิ่งหิวโหยโหยแรงทั้งหลายนี้หมดไป ๆ หมดเสียจนไม่มีเหลือในใจ ถึงขั้นพอแล้ว นี่ธรรมพอ

กิเลสไม่มีพอ ได้เท่าไรตายก็ไม่พอ ถ้าธรรมแล้วถึงขั้นแล้วพอ อย่างพระพุทธเจ้า-พระอรหันต์พอ ตั้งแต่วันท่านตรัสรู้แล้วไม่ได้ชำระกิเลสตัวใดอีกเลย ไม่มีกิเลสตัวใดมา กวนใจท่าน นี่ละธรรมเลิศไหม อะไรที่จะมาชำระกิเลสได้ไม่มี นอกจากธรรมอย่างเดียว เท่านั้น ถ้าใครเห็นธรรมว่าดีว่าดี คนนั้นจะเริ่มเป็นคนมีค่ามีราคา ถ้าคนไหนยังเห็นธรรมเป็นของไม่สำคัญยิ่งกว่ากิเลสตัณหาพาดิพาดินแล้ว คนนั้นนับวันจะจมไป ๆ ให้จำนะพี่น้องทั้งหลาย ศาสนาเลิศเลอที่สุดนี้คือพุทธศาสนา ยกได้เลยว่าเป็นเขาโค มีเท่านั้นไม่มาก เขาโค แต่ชนโคมันเต็มโลกเต็มสงสารจะว่าไง ให้พยายามบำรุงเขาโคเราให้ดีนะ

เรามีพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ อยู่ในใจเท่ากับได้ธรรมอันเลิศเลออยู่ในหัวใจ ไปที่ไหนระลึกถึง พุทธ ธัมโม หรือสังฆโม บทใดก็ได้ นั้นละเรียกว่าเราตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกฝีก้าวนะ อย่าไปเข้าใจว่าพระพุทธเจ้านิพพานอยู่ที่เมืองอินดงอินเดีย นั้นเป็นสังขารร่างกาย แตกที่ไหนก็ตายที่นั่นไป เหมือนกันทั่วโลก แต่เรื่องธรรมของพระพุทธเจ้าที่ว่า ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเราตถาคต ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมตามคำสอนของเราตถาคตแล้ว ผู้นั้นชื่อว่า เป็นผู้บูชาตถาคต นั้นฟังซิ ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ผู้นั้นชื่อว่าบูชาตถาคต เข้าเฝ้าตถาคตตลอดตถาคตไม่ใช้อยู่เมืองอินเดีย อยู่กับการสร้างความดีของเรา

ความทุกข์ความลำบากลำบาก นรกอเวจี ก็อยู่ที่ตัวของเรารู้สร้างขึ้นมาเอง ทางก้าวเดินโล่งแล้วตกเองนรก ใครอย่าไปดูถูกนะว่านรกไม่มีสวรรค์ไม่มี มีแต่ศาสดาองค์เอกมาสอนไว้ทั้งนั้น พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาก็พระองค์ มีพระองค์ใดบ้างมาคัดค้านต้านทานกัน ซึ่งองค์หนึ่งตรัสไว้แล้วว่า บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน มี เปเรตตีมี แล้วมีอีกองค์หนึ่งเข้ามาค้านกันไม่เคยมี พระพุทธเจ้าจะก็ล้าน ๆ ๆ ๆ ก็ตามเถอะ สอนแบบเดียวกันหมด เพราะอะไรจึงสอนแบบเดียวกันหมด เพราะท่านรู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ท่านค้านกันได้ยังไง ท่านก็สอนแบบเดียวกัน นี่เป็นแบบฉบับสำหรับโลกทั้งหลาย เพราะฉะนั้นใครจึงอย่าไปประมาทศาสดาองค์เอก

ไม่มีใครแหลมคมเฉลิยฉลาดเลิศเลอยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ พวกเรานี้มันแสนโง่ด้วยกันทั้งนั้น อย่าไปอวดต่อพระพุทธเจ้า แสนโง่ไปอวดแล้วมันก็ตายเจ้าของจมเจ้าของนั้นแหละนะ พวกกันจำให้ดี ไม่จำไม่ได้นะ เกิดมาเป็นมนุษย์ชาตินี้เป็นชาติสมบูรณ์แล้ว อย่าปล่อยความสมบูรณ์ที่จะสืบทอดต่อแขนงต่อไปภพหน้าชาติหน้า คือบุญคือกุศล อันนี้แหละที่จะสมมักสมหมายเรา คือบุญคือกุศล นอกนั้นไม่มี เรื่องเลิศก็ไม่มีอะไรเกินธรรม แก้กิเลสไม่มีอะไรเกินธรรม ธรรมเท่านั้นแก้กิเลสได้ นอกนั้นแก้ไม่ได้ แก้กองทุกข์ก็เหมือนกัน ธรรมเท่านั้นแก้ กิเลสสร้างทุกข์ขึ้นมา ธรรมแก้ทุกข์ จำเอา เอาละเพียงแค่นั้น

โยม ปัญหาอินเทอร์เน็ต เขาขึ้นต้นว่า ผมขอกราบเรียนถามเกี่ยวกับเรื่องกรรมฐานดังนี้ครับ คือผมมีน้องชายบวชอยู่ที่กรุงเทหวัดหนึ่ง น้องชายผมมีความเคารพรักหลงตาและฟังธรรมะอย่างตั้งใจ เก็บระลึกไว้ที่ใจ ภวานาก็ไม่ได้ขาด เขาก็อยากออกภวานาวิเวกไปตามป่าเขา เพราะเห็นถึงวันเวลาที่ไม่น่าปล่อยไปโดยเปล่าประโยชน์ จึงขอรบกวนเรียนถามถึงข้อปฏิบัติเบื้องต้นของชีวิตพระกรรมฐาน ให้ได้หลักเกณฑ์อย่างไรครับ

หลวงตา พระกรรมฐาน พระพุทธเจ้าก็สอนไว้แล้ว บวชมาแล้วไม่ผ่านกรรมฐานเหล่านี้บวชมาได้ยังไง จะมาถามกรรมฐานหาอะไรอีก กรรมฐาน เกสา โลมา นขา ทันทา ตโจ นี่คือนานของพระ ให้พิจารณาอันนี้เป็นงานของพระ รุกขมูลเสนาสน์ บวชแล้วให้ไปเที่ยวอยู่ในป่าในเขา รุกขมูล ร่มไม้ บำเพ็ญสมณธรรมในนั้นเป็นที่สะดวกสบาย และเธอทั้งหลายจงทำความอุตสาห้อย่างนี้ตลอดชีวิตเถิด งานก็คือ เกสา โลมา นขา ทันทา ตโจ ท่านก็บอกไว้แล้ว แล้วสงสัยกรรมฐานที่ไหน ถ้าไม่ใช่เราเป็นกรรมฐานปลอม เข้าใจ เข้าถามไปอีกจะตอบอีก

โยม ข้อสองครับ ผมได้ดูการถ่ายทอดสดเทศน์ของหลวงตาเกือบทุกเช้า ไม่มีที่ไหนทำได้ เป็นประโยชน์ประมาณค่าไม่ได้เลย ผมจึงขออนุโมทนากับคณะศิษย์ที่ถ่ายทอดสดและเผยแพร่ธรรมะของหลวงตาอย่างจริงใจครับ และโดยเฉพาะหลวงตาที่เมตตาเปิดธรรมะให้ลูกให้หลานได้เข้าใจ ได้ยินที่ไม่เคยได้ยิน เหมือนชุบชีวิตจิตใจให้เป็นคนใหม่ เพราะหลายต่อหลายคนมีแต่ทุกข์ พอได้ฟังธรรมะนี้ก็เหมือนมียารักษาโรค ค่อยเบาบางและหายไป ผมกับน้องชายและเพื่อนฝูง จะพากันตั้งใจปฏิบัติ และช่วยบอกผลของการภาวนาเพื่อให้คนอื่นได้รับประโยชน์ด้วยครับ

หลวงตา เออ ให้ภวานา พุทโธ หรือธัมโม หรือสังโฆ เป็นเบื้องต้นนะ จากนั้นเราจะเอาคำใดมาภาวนาเป็นคำบริกรรมกำกับใจของเรา เพราะใจของเรามันคึกมันคะนอง ถูก

กิเลสหลุดลากไปตลอดเวลารอบด้าน คือทุกทิศทุกทาง กิเลสจะลากไปให้ยากรู้อยากเห็น อยากทำอย่างนั้นอยากทำอย่างนี้ อยากนั้นอยากนี้ออยากตลอดเวลา นี่คือจิตมันดินมันตีต ให้เอาคำบริกรรมนี้เข้าไปบังคับตัวมัน ช่งนี่เป็นช่งของกิเลสมันออกมาแล้วธรรม เอา พุทฺโธ หรือธัมโม หรือสังโฆ ก็ได้ ไปปิดช่งนั้น อุดช่งนั้นไว้แล้วเอาพุทฺโธออกแทน เข้าใจใหม่ มีสติกำกับ ให้พุทฺโธออกแทน

ไม่ควรจะให้มันออกได้อย่าให้มันออก ความคิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องของกิเลส ทั้งนั้น ๆ ให้เอาความคิดของธรรมออกแทน ความคิดนี้เป็นธรรม ความคิดนั้นเป็นกิเลส ให้เอาความคิดของธรรม พุทฺโธ ๆ ติดแนบไว้ นั่น แล้วจิตใจจะค่อยเย็นขึ้นมา เพราะกิเลสออก ทำงานคว่ำหาไฟเผาเผาเราไม่ได้ มีแต่ธรรมเป็นน้ำดับไฟ ๆ ก็เย็นไป ๆ เย็นไปเรื่อย ๆ ให้กำหนดเอาอย่างนี้นะ เอาพุทฺโธแทนเข้าไปที่ความคิดมาก ๆ ให้มันคิดพุทฺโธ หรือธัมโม หรือสังโฆ ก็ได้ตามแต่จริตชอบ แต่สติเป็นสำคัญมากนะ สติเปลือไม่ได้ สตินี้เป็นพื้นฐาน สติ สัพพตฺถ ปตฺติยา สติจำต้องปรารภนาในที่ทั้งปวงไม่มีเว้น เอ้า มีอะไรอีก

โยม. ตอนท้ายเขาบอกว่า อินเทอร์เน็ตของหลวงตาจะอยู่ตลอดไปไหมครับ เพราะ คิดถึงคนรุ่นหลังจะได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง

หลวงตา อย่าไปคิดถึงเขามันจะเป็นบ้านนะ คิดถึงเราซี เราเก่งกว่าโลกไปที่ไหนเราถึง จะมาคิดแต่กับโลกไม่คิดถึงตัวของเรา แสดงว่าหลงอีกแง่หนึ่ง เข้าใจใหม่ เอ้าว่าไป

โยม. คนที่สองครับ หนูฝึกภาวนาโดยใช้หลักปัญญาอบรมสมาธิเจ้าคะ ทำอย่างไร จิตจึงจะเห็นชบวนการกิเลสทำงานได้ตลอดสาย และสามารถจดจ่อ และคิดค้นจนเกิดการ ยอมรับในตัวจิตเจ้าคะ

หลวงตา ก็ออกพิจารณาทางด้านปัญญา ปัญญาที่นั่นแหละจะทันกิเลส อย่างอื่นไม่ทัน มันจะคิดช่งไหนให้ติดตามมันถ้าจะใช้ปัญญา ถ้าไม่ใช้ไม่ให้มันคิดออกไป ก็เอาคำบริกรรมพุทฺโธติดแนบ บังคับเอาไว้ ถ้าเราจะใช้ปัญญา เอ้า มันคิดไปเรื่องไหน ปัญญากับสติติดตามกันไป แก่กันไปตามนั้น มันก็สงบได้ เมื่อสติปัญญาตามมันทันอยู่นะ ถ้าเปลือไม่ได้ กิเลสจะกลับมาตีหน้าผากเรา เอ้า ว่าต่อไป

โยม จิตเห็นว่า กิเลสเป็นตัวสังการและบงการ แล้วจิตก็เป็นผู้ไฉ่ ถูกกิเลสคอยบงการ หนูจะต้องพิจารณาตัวบงการนี้อย่างไรเจ้าคะ

หลวงตา คิดด้วยสติกับปัญญา กิเลสตัวไฉ่ ปัญญาตัวฉลาด ให้เอาสติปัญญาคิดติดตามกันให้ได้ เข้าใจหรือ เอ้า ว่าไป

โยม ที่หนูพิจารณาไม่ทราบว่าคุณหรือไม่ อาศัยจากการดูคะ แล้วพิจารณาในหลักที่ว่า กิเลสไม่มีในตัวจิต จิตไม่มีในกิเลส มีสองสิ่งที่ไม่อยู่ที่เดียวกัน เหตุใดจึงมีความเข้าใจเป็นตัวเดียวกันได้ แสดงว่าต้องมีตัวเชื่อมโยง นั่นคือตัวสำคัญมันหมายถึงต้องตั้งอยู่ในจิตเป็นของที่จิตไม่เคยรู้ และไม่เคยคิดว่าจะต้องละ พิจารณาอย่างนี้ในทุก ๆ ตัวของชนิดกิเลสใช้ใหม่เจ้าคะ จนถึงที่สุดแห่งกองทุกข์ หนูจะได้ทราบคำตอบที่ถูกต้องเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป ขออาราธนาหลวงตาช่วยแก้ไขให้หนูด้วยเจ้าคะ

หลวงตา นี่ถ้าเป็นธรรมชาติสูง ความรู้ความเห็นของเราได้เป็นอย่างนั้นจริงๆ แล้วอันนี้ก็ถูกต้อง ให้พิจารณาตามทำนองที่เคยพิจารณามาแล้วยังถูกต้องไปโดยลำดับ แต่เป็นความคาดความคะเนเฉยๆ ยังไม่ถูก เข้าใจใหม่ ต้องจับตัวของมันได้เสียก่อน เอาจิตให้มีความสงบเสียก่อน พอสงบแล้วมันจะแยกแยะไปทางไหน สติปัญญาที่ตามทันละที่นี้ เอาแค่นี้ก่อน อันนี้เป็นธรรมชาติสูง ถ้าเป็นผู้เป็นจริงๆ มาถามนี้จะตอบทันทีเลย แต่นี้ยังไม่ตอบยังไม่สมควรจะตอบ เอ้า ว่าไป

โยม.คนที่สามครับ ลูกกำหนดคำบริกรรมพุทโธกับสติไม่ให้เผลอ ตามที่หลวงตาเมตตาสอนมาเป็นระยะ สังเกตจิตได้ตรงที่ เวลาที่ลูกอยู่ท่ามกลางความวุ่นวาย อยู่กับคนหมู่มาก เรื่องยุ่งๆ ทางโลกคะ แต่แปลกตรงที่อยู่ดี ๆ เพียงชั่วแวบเดียวจิตมันก็รู้สึกแว้งแว้งเหมือนมีเราอยู่คนเดียว แม้ตัวเราก็ก่อนไม่มีในความรู้สึกขณะนั้น เพราะตลอดมาลูกใช้วิธีเจริญสติกับบริกรรมพุทโธ จิตมันก็ไม่วอกแวกออกไปไหน มันสงบนิ่งของมัน จนมาสังเกตได้ตรงที่อยู่ท่ามกลางความวุ่นวาย แต่ในใจเราไม่วุ่นวาย มันกลับเหมือนอากาศเย็น ๆ อยู่ในจิตคะ อย่างนี้ลูกภาวนามาถูกทางบ้างไหมคะ

หลวงตา ถูกต้อง ๆ แล้ว ที่ภาวนาอย่างนี้ถูกต้อง ให้เจริญอย่างนั้นเรื่อย ๆ ไปแล้วมันจะค่อยรอบคอบ เรื่องความเป็นของเจ้าของกว้างขวางออกไปเรื่อย ๆ นะ เอาเท่านั้น

โยม ถ้าหากถูกประการใด ลูกก็สามารถออกพิจารณาได้ตามสมควรใช้ใหม่เจ้าคะ
หลวงตา ใช้

โยม แต่ลูกรู้สึกปีติอยากเล่าให้คนอื่นฟัง เพราะลูกแน่ใจว่า เป็นผลของการรักษาสติ หมั่นภาวนาตามหลวงตาสอน จะคิดจะทำอะไรก็ตามก็มีเหตุผล ลูกก็เลยไปชักชวนเพื่อนฝูงให้รู้จักภาวนาบ้างคะ กราบนมัสการมาด้วยความเคารพหลวงตาเป็นที่สุด

หลวงตา ที่ว่าอยากให้คนอื่นได้รู้จักบ้าง เรียกว่าไม่ผิด ถ้าอยากให้คนอื่นรู้ไม่มีบ้างแล้ว นี่มันจะเป็นบ้านะนี่ เข้าใจใหม่ คือคำว่าบ้าง คนสมควรที่จะแนะนำกันก็แนะนำ ถ้าไม่

สมควรจะไปสอนพวกสู่มสู่มห้าไม่ถูก คำว่าบางนั้นได้แล้ว คัดออกมาเป็นบ้าง เข้าใจไหม เอาเท่านั้นแหละ

โยม คนที่สี่ครับ กราบเรียนหลวงตาด้วยความเคารพอย่างสูง ข้อข้องใจที่ขอกกราบเรียน ควรไม่ควรแล้วแต่หลวงตาจะเมตตาแนะเจ้าคะ หลังจากสวดมนต์เสร็จหนูก็ได้ทำสมาธิ พร้อมกับเปิดธรรมะของหลวงพ่อสังวาลย์ เขมโก ฟังประกอบการทำสมาธิ หลังจากนั้นได้สัก ๒๐ นาที ลูกจึงนอนเอนกายลง และยังคงกำหนดดูลมหายใจ แต่จิตขณะนั้นยังไม่สงบสัก แต่ทำอารมณ์รู้จิตอยู่ตลอดเวลา จึงเปลอหลับไป และฝันว่าตนเองมีอาการโกรธคนนั้นโกรธคนนี้ จู่ๆ ลูกรู้สึกอาการวูบวาบคล้ายๆ ไฟช็อตแรงๆ หนูก็ได้ยินเสียงด้วยค่ะ วูบวาบขึ้นตั้งแต่ลำตัวไปจนถึงศีรษะ ลูกอธิบายไม่ถูก แต่รู้ว่าวูบหายๆ อยู่ ๗ ครั้ง แต่ในระหว่างเป็นอาการนี้ จิตนึกอารมณ์ว่า หากเป็นอาการใกล้ตาย ขอรະลឹถึงพระรัตนตรัย จึงพยายามนึกถึงภาพพระพุทธรูปแต่ก็เห็นไม่ชัดเจน ลูกจึงพยายามน้อมและยกมือพนมไม่ให้อารมณ์ขุ่นมัว และอาการดังกล่าวก็หายไป ลูกขอกกราบเรียนถามหลวงตา อาการที่เกิดเป็นอาการอย่างไรคะ การพยายามทำสติให้คงที่ จะมีวิธีไหนคะที่จะสามารถควบคุมอารมณ์ และขอคำแนะนำในการปฏิบัติที่ถูกต้องในการควบคุมจิต กราบนมัสการด้วยความเคารพอย่างสูงเจ้าคะ

หลวงตา อย่าให้มันวุ่นไปมาก สติให้บังคับค่าบริการไวให้ดี อันนี้พูดรู้สีกว่ายังงไม่อยากจะตอบ ตอบย่อๆ เท่านั้นละ มันไม่ค่อยได้หลักได้เกณฑ์นัก ให้มีสติไว้อยู่กับความสงบดีในระยะนี้ เข้าใจไหม อย่าด่วนให้มันคิด มันวูบวาบจนเกินไป เอ้าว่าไป

โยม.จบแล้วครับ

หลวงตา เออ เราอยากให้จบตั้งแต่ยังไม่ถามนู่น มันอะไรก็ไม่รู้

โยมผู้หญิง กราบเรียนถามเรื่องการภาวนาเจ้าคะ คือวันที่ ๑๖ ลูกเดินจงกรมมันเหมือนกับมีกระแสวิญญานมันหมุนวนเข้า แล้วตัวลูกนี้หมุนวนออก คือทวนกระแสวิญญานแล้วมันก็ไปชนกับเรื่องทีลูกคาหัวใจตั้งแต่ปีที่แล้ว กระแสที่มันหมุนนี้ไปชนเรื่องนี้แล้วก็เกิดไฟลุก จากนั้นก็กลายเป็นลูกไฟลูกเล็กๆ สีแดงๆ ลูกก็จ่อดู พอถึงวันที่ ๑๗ มันก็หายไป วันที่ ๑๗-๑๘ ไม่มีอะไรมีแต่ว่างๆ พอวันที่ ๑๙ เมื่อวานนี้ก็ปรากฏอาการร้อนๆ ขึ้นด้านซ้ายของหน้าอก แต่ลูกพิจารณาดูแล้วมันไม่ใช่ต้นตอของไฟนั้น มันเป็นเพียงปลายๆ ส่วนดวงไฟลูกนั้นลูกยังหาไม่เจอ

หลวงตา หมดเท่านั้นเหอ อย่าหามันถ้าไม่ยากเป็นบ้า ให้ดูจิต อาการเหล่านี้เป็นอาการของจิต มันเป็นเหมือนเราเล่นตุ๊กตา ตุ๊กตาหลอกเราเรื่อย เราก็เล่นเงา ทำจิตให้มัน

สงบซี เวลาไม่ต้องไปยุ่งกับอะไรเหล่านั้นมาก ทำจิตให้มีความสงบให้มาก ด้วยพุทโธ เทรอภาวนา นั้นละเอาให้ดีตรงนี้ ให้ตั้งฐานจิตที่พุทโธก่อน เวลามีฐานแล้วมันจะค่อย กระจายออกๆ กว้างขวางออก แน่นหนา มันคงเข้าไปเรื่อยๆ กระจายออกความรู้ความ สว่างไสว ความรู้ความเห็นจะละเอียดเข้าไปเรื่อยๆ ขอให้ตั้งรากฐานคือจิตสงบนี้เป็น พื้นฐานสำคัญก่อน ใจเรื่องรู้นั้นรู้นี้เป็นเงาของจิต อาการของจิตออกไป ถ้าเราไม่รู้เท่าตัว ของมันมันก็จะหลอกไปเรื่อย ถ้าเรารู้พับอันนั้นดับเลย เพราะมันรู้ที่จิต สติเข้ามาที่จิตปั๊บ อันนั้นดับทันที เอาละเท่านั้นละ

โยมอินโตนีเซีย ภาวนาทุกครั้งดูใจอย่างเดียว ไม่บริกรรมไม่กำหนดลมหายใจ มัน สว่างขึ้นๆ เหมือนพระอาทิตย์ขึ้น เหมือนมีพลังจากปลายเท้าขึ้นมาสู่ที่ใจ ก็ดูอยู่ รู้สึก ร่างกายหายไป เวทนาไม่มี รู้สึกเหมือนแผ่นดินไหว นั่งแล้วตัวขึ้นๆ ลงๆ แต่ไม่ กระทบกระเทือนถึงใจ คงดูใจอย่างเดียวไม่ยุ่งกับอย่างอื่น

หลวงตา เออ ถูกต้อง คือจิตเป็นหลัก แล้วเรื่องอาการทั้งหลายให้ทราบว่าเป็น อาการ มันมีกระดิกพลิกแพลงให้รู้ให้เห็นไปต่างๆ นั้นเป็นอาการของจิต ตั้งจิตไว้ให้ดีแล้ว เรื่องเหล่านั้นจะค่อยสงบเข้ามา ถ้าหากตามไปมันจะไปของมันเรื่อยๆ เดี่ยวเรื่องนั้นเรื่องนี้ มีหลายเรื่องนะ ถ้าจิตตั้งก็กลางนี้ไม่ไหวไปตามนั้นมันก็จะสงบเข้ามา จิตก็อยู่ท่ามกลาง สบาย

โยม ทุกๆ ครั้งที่ผ่านมาเขาไปตามดู แล้วมันก็เกิดอาการต่างๆ ขึ้นบ่อยๆ แต่ครั้งนี้ ไม่ตามดู

หลวงตา นั้นละไม่ตามมันก็ไม่เกิด ก็ยังบอกว่าหลักมันอยู่ที่ใจ จะรู้จะเห็นสิ่งใดมัน ออกจากใจ กระแสของใจเราไม่เห็น เห็นแต่ภาพข้างนอก เข้าใจเหรอ ทีนี้เวลาเราย้อนเข้า มาที่เรื่องนั้นมันก็หมดไปเท่านั้นเอง อย่าไปยุ่งข้างนอก ให้ตั้งจิตให้ดี ให้รู้อยู่ที่จิตนะ ถ้าจะ ใช้ปัญญาพิจารณาร่างกาย ความแตกสลายทำลายของร่างกาย จึงเรียกปัญญานะ อันนั้น ภาพยิบเย็บๆ ยังไม่สำคัญแต่ส่วนเสียมี ส่วนได้ไม่ค่อยได้จึงไม่ยากให้กังวล ให้เอาตรงนี้ ก่อนให้จิตสงบ ถ้าจะพิจารณาภาคปัญญาที่พิจารณาทั้งเขาทั้งเรา พิจารณาได้ทั้งนั้น การ แดกการดับ เข้าใจเหรอ จากนั้นมันก็จะย้อนเข้ามาหาเจ้าของคือใจนี้อีกแหละ

โยม เขาภาวนาทุกครั้งไม่มีอะไรบกวน

หลวงตา ให้มันอยู่อย่างนั้นละ จากนั้นมาพิจารณาทางร่างกายเรื่องอสุภะอสุภัง ปัญญาจะขยายตัวออก มันจะต่างจากนั้นนะ ปัญญาได้ออกแล้วเลิศกว่าสิ่งนี้นะ นี่เป็นฐาน วางไว้เพื่อปัญญาจะได้ ออก ถ้าลงปัญญาออกแล้ว โธ เราก็ไม่ยากพูดมาก พูดให้พวกตา

บอดฟัง อ้าวจริง ๆ มันอยากพูดอยู่ แต่หาแง่ที่จะพูดให้เหมาะสมกันยังไม่ได้ ก็ต้องเอาเป็นจังหวะ ๆ ไปก่อน ถึงเวลามันจะออกมันออกเอง ผางทันทีเลย เพราะมันรออยู่แล้ว เอาแค่นี้ก่อน เอาหลักใจ ความรู้ให้ตึนะ เท่านั้นพอ

เรื่องจิตใจเป็นของสำคัญมาก ให้จำไว้ทุกคนนะ เรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวายออกไปจากใจทั้งนั้น ถ้าธรรมได้เข้าไปประจันแล้วเป็นเหมือนน้ำดับไฟ สิ่งทั้งหลายจะสงบเข้ามาๆ ไม่มีน้ำดับไฟมีแต่กิเลสมันก็เป็นไฟเผาโลกไปเรื่อย ๆ มันเกิดจากจิตมันออกไปเผาโลก ก็เผาเรานั้นแหละ ที่นี้เวลามีน้ำดับไฟได้แก่ภาวนาให้สงบใจ มันก็จะเห็นโทษแห่งความวุ่นวายเมื่อใจสงบแล้วเป็นคุณค่าขึ้นมา และเห็นโทษสิ่งที่เป็นโทษ เข้าใจไหมละ เอาแค่นั้นเสียก่อน

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๒๑ บาท ๗๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑,๑๖๖ ดอลลาร์ ทองคำได้เพิ่มขึ้นมาใหม่ ๗๔๔ กิโล ๘ บาท ๓๙ สตางค์ นี้จะเข้าไปถึงจุด ๑,๐๓๐ กิโล ขาดไม่ได้ จำอันนี้ไว้ด้วย ยังขาดอยู่อีก ๒๘๖ กิโล จะครบจำนวน ๑,๐๓๐ กิโลที่จะมอบต่อไป ดอลลาร์ได้ ๒๔๕,๙๕๑ ดอลลาร์ อันนี้เราไม่กำหนด ได้เท่าไรจะมอบ แต่คิดว่าจะไม่ต่ำกว่า ๓ แสนในวันมอบทองคำนะ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมดทั้งมอบและยังไม่มอบเป็นทองคำ ๘,๕๖๙ กิโล ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๕๓๑ กิโลจะครบจำนวน ๑๐ ตัน รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ๘,๕๔๕,๙๕๑ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑,๔๕๕,๐๔๙ ดอลลาร์ จะครบ ๑๐ ล้านดอลลาร์ ที่นี้จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน
ได้ที่ www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th